

Pébániai Hírlével

Hittantábor

Az idei hittantábor mindenkinek tartalmas időtöltést jelentett, mind lelkileg, mind fizikai értelemben. A napok mind egyike tartalmasan telt, éppen annyira fontos szerepet töltött be a napi szentmise és a zenés szentségimádás, mint a strandröplabda, a Balatonban való lubickolás, kézműves foglalkozások, az esti színjátszás és az éjszakai túra.

A napok vázát a közös imádságok, szentmisék, étkezések és a balatoni fürdözések jelentették. Ezt tették teljessé a külfölte előadások. Kedden a gyerekek a social média káros hatásairól hallgathattak interaktív előadást. Csütörtökön a Naphimnusz értelmezése és átíradkozása. Szintén örültek a gyerekek a számháborúnak, a rajzoláshoz, festéshez, a csillám-tetkő készítéshez, fonálkészítéshez, talán még a reggeli tornának is, a palacsintás vacsorát mindenki megemlegette.

Külön öröm volt számunkra hogy a tábor harmadik napján ellátogathattunk a frissen felújított Tihanyi Bencés Apát-ságba ahol Mihályi Norbert Jeromos, a monostor elöljárója fogadott minket. A belső kápolnában szentmisén vettünk részt.

Volt éjszakai túra is az Óvári Kilátóhoz. Gyönyörködünk a fenséges látványban, a fények áradatában, hallgattuk a tücskök ciripelését, a kutyaugatás változatos hangmagaságát és erejét.

A minisztránsok és énekes lányok nagy lelkesedéssel látták el szolgálatukat az oltár körül. Szép eseménye volt a hétnek, hogy felköszöntöttük a születésnapos Szalóky Dorinát és a névnapos Millát.

Ez volt az első táborom a gyerekekkel, de olyan nyitottsággal és barátsággal fogadtak, hogy úgy érzem megérte az időmet és energiámat rájuk szentelnem. Hálas vagyok az új barátokért! (Bánkóvi Bence, Nagy Máté, Pap Ervin Márk)

Lezajlott a Magyar Ferences Világi Rend választókáptalanja Esztergomban

Csütörtökön délután érkezünk meg Karácsony Máriával és Takács Irmával a káptalanra, Dániel Imre személyesen fogadott minket. Mindent jól előkészítettek, elfoglaltuk a szállásunkat. Este zsolozsmával, szentmisével és szentségimádással kezdődött a program. Lukovits Milán atya régióként sorra kiszólított minket az Oltárszentség elé, áldást kért ránk és minden testvérre. Megindítóan szép volt...

Pénteken délelőtt előadások voltak. Elsőként két lengyel nővér kapott szót (kiválóan beszéltek magyarul), ők a Ferences Mária Misszionáriusai közösség tagjai. Kb. 5 ezren vannak, 71 országban szolgálnak, nálunk is, heten. Szemlélődő és apostoli életformájuk főbb „oszlopai”: Szt. Ferenc, Mária, az Eucharisztia.

Utánuk a Szt. Ferenc Kistestvérei közösségből Antal testvér

beszél a 80-as években induló hivatásukról. Négyen vannak, 13 egyházközséget látnak el az egri egyházmegyében, a cigánymisszió is a feladataik közé tartozik. Sok érdekes dolgot hallottunk. Egy mondás: A könyvekből könyvek, a közösségekből közösségek születnek. (Merthogy ők a karizmatikus oldalról jöttek.)

Délután volt a választás. Jó sokáig tartott, de végül felállt az új tanács:

miniszter: Dániel Imre, helyettese: Kovács Gábor

titkár: Csaba Judit, gazd. felelős: Balázs Andrea

képzési felelős : Komáromi Mária

nemzetközi tanácsstag: Bognár Adrienn

helyettese: Bobay Orsolya

Az újonnan megválasztottak az esti szentmisében tettek fogadalmat.

Szombaton a Bazilikában misézett Milán atya, együtt Piusz, PéterPál, Ferenc, Tihamér atyával. A Naphimnusról beszélt Milán atya, érdekes, új megközelítésben. Utána a lépcsőn flashmob keretében énekeltünk a turisták örömére, és egy drónnal felvétel is készült.

Ebéd után indultunk haza.

Részt vettem a szavazáson és minden programon, sok testvérrel beszélgettem, és jó volt a Sarlós Boldogasszony Régióból találkozni Líviával, Máriával, Irmával, Horváth Évával, Kaposvárról Erzsikével, és Ferenc atyával is. (Olyan asszisztensünk van, aki komolyan vette a részvételi felhívást, ellentétben a nagy többséggel.)

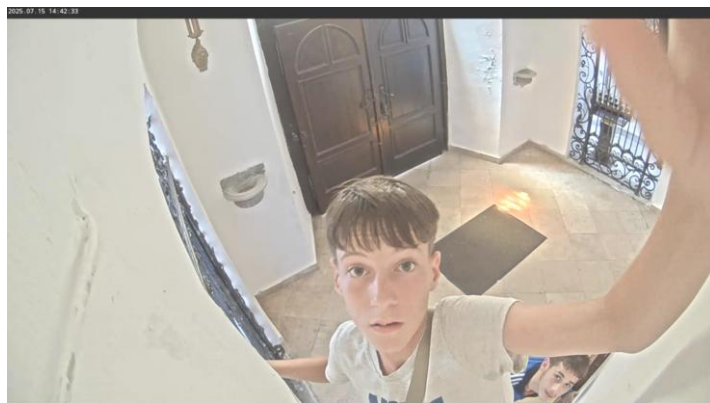
Persze most nem térek ki a részletekre, kérdezzessetek legközelebb. (Takács Gyöngyi)

Betöréses lopás, rablás a templomunkban

2025. 07. 15-én az esti kenyerek kirakásánál lett figyelmes az egyik segítők, hogy a folyosón az egyik templomi persely szét van verve és körös-körül aprópénzek hevernek. Értesítette a rendtársakat. És azonnal összeállt a szomorú valóság, hogy a templom belső ajtajának rácsát kifeszítették, bejutottak a templom hajóba, ahol az ajtó közelében álló a padhoz láncsal rögzített perselyt kifeszítették, majd szétverték, feldúlták. Rövidesen a rendőrség is megérkezett, helyszíneltek, majd jelezték, hogy feljelentést tehe-

tünk ismeretlen tettes ellen.

Sikerült a kamera-felvételeket is az adatrögzítőről megnyernünk, és döbbenetes kép tárult elénk.

Az elkövetők fiatal gyerekek. Így ahogy szembe nézünk velük, láthatjuk, hogy még tizenévesek csupán!

A felvétel minden mozgásukat rögzítette. Ahogyan szétverték a vaskeretet a templom ajtón, ahogy az egyik perselytől szaladtak a másikig, hogy melyiket sikerül gyorsabban kiüríteniük. Azután hogy kerül elő a feszítővas újból, hogy verik szét a jobb hátsó padot, hogy hozzáférjenek a leláncolt perselyhez. Kiviszik a folyosóra, és ott hogy szedik ki a pénzt.

A perselyben most kivételesen nagy összeget találtak, mert a jövő heti római zarándoklatunkra elhelyezett egy adományozó egy nagyobb összeget. A szokásos adományokkal együtt mintegy félmillió forintot loptak el.

Nagyon szomorúak vagyunk, amiben a pénz csak egy dolog. De benne van ebben a fájdalomban ezeknek a gyerekeknek az egész élete, sorsa. Benne van a jövő iránti aggodás: tényleg ilyen világ vesz körül minket, valóban erre kell felkészülni?

Elmondásból tudjuk, hogy ezeknek a gyerekeknek ez volt a 127. bűnesetük. Hány évesek voltak, amikor elkezdték? Meddig tart még? Állítólag nem büntethetők 14 év alatt, de utána sem akárhogy...

Ki lesz, mi lesz a következő áldozat? Mindent be kell zárunk mindig? Hányan szeretnének napközben is bejutni a templomba. Mindez délután, fényes nappal 14:35 és 14:42 között történt. 7 perc alatt. Szervezetten, gyorsan. Ki tud ellene védekezni? Talán Te leszel a következő...

Elgondolkodtató, hogy a pride kapcsán egy pécsi egyetemi tanár Mózes Törvénykönyvét idézte. Meghurcolták érte.

Szent László király a „Dekréomok” Második Könyvében a lopásról le sem merem írni, milyen büntetést szabott ki. (Talán ide vezethető vissza, hogy a magyar embertől meszsze áll a lopás.) Még évekkel ezelőtt egy falusi ember a kertjét villanyárammal védte be. Megbüntették érte.

És mit tehetünk mi? Várunk. Mire? SEMMI nem fog történni. Amikor évekkel ezelőtt a betlehemi szobor-csoport egyik darabját ellopták, tudtuk ki a tettes, ma is itt járkál közöttünk, és nevet a markába, mert semmi nem történt vele. Talán egy kis téli melegedőre bevitték a sítetre... Azért nagyon sajnálom, hogy nincs eszköz, amivel elvonnák a kedvét a következő lopástól! (P. János)